

Είναι πολύ ελληνικό, αυτό που έχει συμβεί με το Διεθνές Ράλυ Ακρόπολις. Γεννήθηκε από μια ιδέα, πραγματώθηκε αρχικά από λίγους, στηρίχτηκε ανιδιοτελώς από πολλούς και κάποια στιγμή έγινε κάτι παραπάνω από αγώνες αυτοκινήτων. Ωστόσο, ήταν παρεπόμενο καθώς οι δεκαετίες κυλούσαν, να έχανε την πρωτόλεια ταυτότητά του. Εκείνα τα πρωτογενή ατόφια, αδέσμευτα στοιχεία του. Μοιραία μεταμορφώθηκε.

Δεκαεννέα χρόνια μετά την πρώτη έκδοση, εκείνη για το χρυσό Ιωβηλαίο του το 2003, έχουν συγκεντρωθεί τόσα και τέτοια ώστε να δικαιολογήσουν μια ακόμα εκδοτική προσπάθεια. Λέξεις για την χαμένη του ταυτότητα του. Αλλά και για εκείνα τα λίγα που συμβαίνουν χωρίς να ακούγονται και για τα άλλα, τα πολλά, που ακούγονται χωρίς να συμβαίνουν.

Κάπως έτσι, μέσα στην απότοκη των μνημονίων δυσπραγία, ανάμεσα στη Πανδημία και την ένοπλη εμπλοκή στην ευρύτερη γειτονιά μας, αλλά και των διαρκών πάσης φύσεως απειλών που οργώνουν την καθημερινότητά μας γεννήθηκε, το

«

Διεθνές Ράλυ Ακρόπολις 1953 - 2022 η χαμένη ταυτότητα & άλλες ιστορίες»

. Και ασφαλώς απέναντι, αν όχι ενάντια, σε ότι αραδιάζεται, έτσι άκοπα αλλά και όχι τόσο άσκοπα. Με 184 σελίδες, 762 εικόνες πολλές εκ των οποίων ήταν ανέκδοτες, αποτελεί μια απόπειρα να ανιχνευτεί το παρελθόν του, να προσεγγιστεί το παρόν του. Για το μέλλον, ούτε λέξη δεν χωρά

.

Ακολουθεί το εξώφυλλο και το εισαγωγικό σημείωμα, όπου αποκαλύπτονται οι προθέσεις της έκδοσης.

Νικόλαος Σ. Ζαλιμάς

Διεθνές Ράλλυ Ακρόπολις
1953 - 2022

η χαμένη ταυτότητα & άλλες ιστορίες

Αθήνα
Οκτώβριος 2022

εισαγωγικό σημείωμα

Φιλόδοξο να πιστέιοι ότι αυτό που λέω και γράφω, είναι αυτό που είναι. Ας σημειωθεί δε, ότι μεγάλισμα με μια οικογένεια που ήταν έτσι ακριβώς, πράγμα που πάντα εκτιμούσα ως γνήσιο καλό ορόσημο.

Ως ενήλικας συναντήθηκα με γραμμές και άλλες ειδικότητες, που σε κάποιες περιπτώσεις έπρεπε να ήταν οι ακριβείς αντίθετοι. Πράγμα που απεδείχθη μεγάλο βραχυκύκλωμα, μια όταν το ζήτησα, έγινε σημαντικό κεφάλαιο. Εννοείται πως όλα αυτά συνεκτιμούνται καλύτερα, όταν λίγο ή πολύ έχουν προκύψει κάποιες ζημιές.

Αυτή η εισήγηση ακούστηκε, εν πρώτοις, απάντησι με το περιεχόμενο της έκδοσης αλλά χωρίς υπερβολή να είναι μια από τις δύο αυτές που γεννήθηκε το βιβλίο. Η ώρα δεν ήταν παρά αυτό που ένιωθα για το Δ.Ρ.Α. Όχι για τους αγώνες γενικά και ειδικότερα, ούτε για τα φράγματα ειδικότερα, αλλά για το «Ακρόπολις» πολύ συγκεκριμένα.

Για το Δ.Ρ.Α. που γνώρισα ως παιδί προσχολικής ηλικίας ως ανήλικος ως νέος. Για το, ότι όλα Δ.Ρ.Α. που βίωσα, στα δέκα μερικά μισά των δεκαετιών «ήσαν».

Βέβαια για αυτή τη δεύτερη αιτία, υπάρχει από το Φθινόπωρο του 2003 μια πρώτη έκδοση που καταγράφηκε το δέκα για τον χρόνο μετά κύριας της ύπαρξης του αγώνα. Παύσαν από τότε πέρασαν τόσο χρόνια και όλα κύριος αυτή η περίοδος ήταν περισσότερο ανεπαρκής, περισσότερο προσεκτική απ' όσα εκείνα που είχαμε τα πρώτα πενήντα χρόνια, στο χρόνο κωφισμένο του αγώνα.

Έτσι, σχεδόν μνηστικό αλλά κυρίως συνειδησιακά, γεννήθηκε η επιθυμία για την εξιστόρηση όλων όσων συνέβησαν από τα τελευταία δεκαεννέα χρόνια, οδηγώντας το Δ.Ρ.Α. σε σημεία που ούτε ο πιο σφοδρώτερος νους μπορούσε να κατανοήσει.

Ένα ακόμη «θέμα», στα όποια «εμπόδιο» ακουστούν για την ύπαρξη της έκδοσης, είναι διότι, πέρα από όσους πολέτες θα το απαντήσουν, θα υπάρχει σε κάποιο ρόλο της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδας. Όταν ή έπρεπε εάν κάποιος μελετητής του παρόντος ή του μέλλοντος θέλουν να ασχοληθεί περισσότερο από όσα έχουν αναγραφεί κατά, ήτοι η δημοσιότητα εν είδη βιβλίου. Τίποτα στο κράτος δικαστικό, είναι πολύ πιθανό ότι θα το βρει εδώ.

Τέλος ένα ακόμη στοιχείο για την παρούσα έκδοση που πρέπει να συνεκτιμώ είναι ότι νοείται αντίστροφα. Δεν έχει χορηγός ή διαφημιστής, δεν φιλοξενεί συνεντεύξεις, δεν διενεργεί σταθμούς. Δεν γίνεται μια θέση στην αγορά. Με λίγες λέξεις δεν είναι εργαλείο. Είναι απλό. Απλά είναι.

Κάποια από όσα γράφονται στις σελίδες της, ίσως να θεωρηθούν «αποθνήσκοντα». Αλλά σε καμιά περίπτωση δεν είναι ιδανικά. Ενδεχόμενος κάποιος άλλος να είναι όπως «απείχε» επαρκώς. Αλλά τις εποχές ορόσημο να τις αφήνουμε εμπρός σε ανθρώπους, και όχι το αντίστροφο.

Είδα μετ' από όλα χρόνια Μνημονίων, δύο χρόνια παύσης, μια και τη δεύτερη πολυμελή επιλογή σε Ενωτικό έδαφος, μετά το πέρας του Β' Π.Π.

Σε όλη ακορά την ώρα, έγινε προσπάθεια να μην υπάρχουν κοινά στοιχεία με την έκδοση του 2003. Πράγμα όχι τόσο εύκολο, αλλά σχετικά απαραίτητο, από σφαιρική στον αναγνώστη που ήδη κατείχε τον προηγούμενο τίτλο. Καθαρά εθιμοτυπικοί έρε λένε μόν, παύσαν δε πράγματα να προσέχουν, για εκείνα τα πρώτα πενήντα χρόνια, αλλά σε επίπεδο εκτίμησης των εποχών προσφέρει, κατά την ταπεινή μου άποψη, αρκετά περισσότερα.

Το περιεχόμενο των ακολουθούν σελίδων, συγκροτείται από πέντε κεφάλαια. Μετά το παρόν εισαγωγικό σημείωμα έπεται το πρώτο, μία, θέλω να πιστέιοι, τακτοποιημένη μελέτη που παρακολουθεί τη εξέλιξη, σημειώνει τα γεγονότα και καταγράφει τις αντιρροπές που γνώρισε ο αγώνας. Ας το θεωρήσουμε κάτι σαν ιδεολογική περίληψη.

Ακολουθεί το δεύτερο κεφάλαιο, μία έτος προς έτος εξιστόρηση των αγώνων από το πρώτο Δ.Ρ.Α. το 1953 έως το τελευταίο μέχρι στιγμής, το 66ο, το 2022.

Στο τρίτο, περιγράφεται η σχέση των αγώνων με κάποιους εκπροσώπους της πολιτικής εξουσίας. Τι τους έφερε στο χώρο, ποιοι ήταν, σε τι συντάσσονταν, πόσο επιρρέπουν.

Στο τέταρτο κεφάλαιο φιλοξενείται ένα έγγραφο παρόμοιο με μνημύ, αποστάσεις εποχές για κάθε χρόνο.

Στο πέμπτο και τελευταίο, μια σειρά από κείμενα, εκδόσεις, αναδημοσιεύσεις και μαρτυρίες μας δείχνουν τι ήταν το Δ.Ρ.Α. που δεν μπορεί να είναι μια. Μετά τους, στατιστικά στοιχεία που ερμηνεύουν ή επιληφθούν γνώμες για τον αγώνα, ενώ κωδικός QR μας οδηγούν σε τηχηρημένα αποσπάσματα εκπροσώπων των πρώτων γενιών, όπου αφιέρων τις αγώνες τους. Επίσης με κωδικό QR, ένα ντοκιμαντέρ από το 2014, με αντικείμενο τον αγώνα.

Απομνηστεύει γρήγορα και «παράδειγμα», μία λεπτή όσα και χρονόγραφο αργιστά, πολύ χρήσιμη όμως σε όποιος αναγνώστης, κερδίζουν κάτι συγκεκριμένο.

Παραμυθώντας σταθμούς σε κάποιες ανάγκες, σε υπογραμμίζω ότι, αρκετές φορές ο ίδιος ο αγώνας και οι διάφορες εποχές του, αξιοποιούνται προσχεματικά, προκειμένου να ληφθούν, να φανερωθούν και άλλα παράλληλα ή ακόμη και αντίθετα, εν πρώτοις, γεγονότα ή πληροφορίες, αφού τίποτα δεν είναι απλό ή αυτόνομο στην εποχή μας.

Η σκληρή απομνηστεύει αναφοράς λίγων ονομασιών, που για κάποιους θα ήταν οι τα εν όσα όσα και η παράλληλη τους, αποτελεί απαραίτητο συστατικό μιας, ελαφρά, καταπονητικής προσπάθειας. Η αναφορά τους θα αναφορές κάθε πιθανό στοιχείο συνειδησίας και καλαισθησίας της παρούσης έκδοσης. Τέτοιο αναφοράς δεν σημαίνει ότι απαιτείται να περιγραφεί τους, θα μείνουν ασφαλιστικά.

Τέλος, ένα είναι σε θέση να ερμηνεύει να ανακατασκευάζει, μπορεί όμως να οριστεί για όσα πιο σημαντικά θέματα. Την ειλικρίνεια και την ανδιωτέλεια.

Νικόλαος Σ. Ζαλιμάς
Είρος 2022

ερωτήματα, απορίες στη διεύθυνση: dra19532022@gmail.com.